

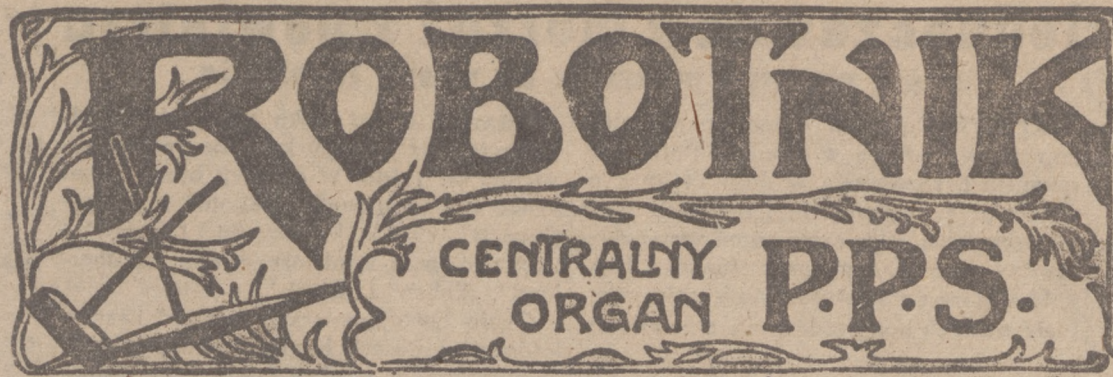
**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

REDAKCJA

przyjmuje interesantów
od godz. 12—2 popołudniu

ADMINISTRACJA

czynna od godziny 8—18

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Cena numeru 1 złoty

Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM**

**REDAKCJA: ŁÓDŹ
PIOTRKOWSKA 68**

**ADMINISTRACJA :
PIOTRKOWSKA 70**

Telefony: Redakcji . . . 144-18
Administracji . . . 222-22

**Konto w Banku „Społem”,
Oddział w Łodzi, Nr. 12**

O wygranie pokoju

W dniu dzisiejszym rozpoczyna swoje obrady w Poczdamie konferencja przedstawieli trzech wielkich mocarstw. Do wspólnego stołu zasiadają ci, których narody w twardych, gigantycznych zmaganiach z faszyzmem hitlerowskim potrafiły zmusić do upadku na kolana rzeźników gwałtu, twórców okrutnej rzezi wojennej, grabieżców wolności szeregu państw walczących z przemocą.

Nad trupem niemieckim, nad powalonym kološem germańskiego imperializmu, w samym sercu państwa, które było wylegarnią najpotworniejszych, nieznanych dotąd w dziejach okrucieństw, mówić się będzie o nowym porządku świata, ustalając w nim będzie formy i sposoby wyciągnięcia właściwych wniosków z odniesionego zwycięstwa.

Jest rzeczą charakterystyczną, że na miejsce wspólnych rozmów wybrano właśnie środowisko które do niedawna jeszcze było siedliskiem brunatnego reżimu, tam w Poczdamie twórcy i wykonawcy zbrodniczych planów podboju całej Europy układali swe niecne plany napaści, tam odbywały się zjazdy i parady faszyzmu, tam odbierano defilady i stawiano no krwawy oręż germański przy pomocy którego zakładano łańcuchy niewoli podstępnie napadniętym ofiarom. Dlatego jest sprawiedliwe zrzucenie losu, że właśnie tam zapadła decyzja omawiająca w pierwszym rzędzie warunki istnienia i możliwości rządzenia Niemcami — jako bezwzględnie i właściwymi sprawcami nieszczęść których świadkami była ludzkość w okresie ostatnich lat.

Przed Konferencją Wielkiej Trójki leży wiele ważnych o zasadniczym znaczeniu problemów. Po rozgromieniu faszyzmu niemieckiego i ustanowieniu permanentnej okupacji tego kraju, muszą przedstawić trzy wielkie mocarstwa dokładne warunki i sposoby na podstawię których okupacja Niemiec będąca zbiorową kontrolą nad każdym ich poruszeniem na terenie swego kraju, wyda pożądane rezultaty. Tam zapaść muszą również niemieckich podżegaczy wojennych takie uchwały, które będą rękojmią, że wiecznie niebezpieczny i po tylekroć się odradzający krwiożerczy imperializm germański nigdy już do głosu nie dojdzie. Niemcy w każdym razie będą w pierwszym rzędzie jeszcze ciągle przedmiotem, który wiele czasu zabierze konferującemu kierownikom wielkich, zwycięskich mocarstw.

Po całkowitym zwycięstwie sprzymierzonych sił demokracji w Europie było i jest jasnym dla każdego, że na świecie nie można jeszcze mówić o pokoju. Zarówno Anglia jak i Stany Zjednoczone toczą jeszcze bój z ostatnim partnerem potrzaskanej osi. Walka z Japonią przybrała coraz bardziej na sile. Alianci dopiero teraz po zlikwidowaniu faszyzmu europejskiego konsolidują swoje siły i zapoznają pragną Japonię z dokładnym repertuarem wojny. Miasta japońskie w ostatnich czasach wałęsają się jak domy z kart. Lotnictwo sprzymierzonych wzmaga coraz bardziej swoją aktywność. W kraju wędrującej wiśni musi być wytworzona taka atmosfera, aby wschodni piraci zrozumieli, że wyjście z sytuacji jest tylko jedno: bezwarunkowa kapitulacja. Dlatego nie ulega najmniejszej wątpliwości, że na konferencji będzie omawiana sprawa przyspieszenia tego momentu i stanowiska Związku Radzieckiego w tej sprawie.

Po za tymi głównymi dla pokoju świata sprawami pozostaje do omówienia i uregulowania cały szereg ważnych zagadnień międzynarodowej natury związanych z całym szeregiem państw. Nie wątpimy, że przedstawiciele demokracji świata poświęcą też swoją uwagę i żywo zainteresują się ostatnim bastionem faszyzmu europejskiego jakim jest Hiszpania gen. Franco. Nie jest rzeczą do pomyślenia, aby w pokojowej, demokratycznej, powojennej Europie odbudowującej się po straszliwych i ciężkich ranach mogła sobie swobodnie istnieć i rozwijać się faszyzowska Hiszpania, która była areną dla wypróbowania i zmierzenia sił faszyzmu w Europie.

Dla nas, dla Polski obok tych wszystkich spraw ściśle nas obchodzących jako pełnoprawnego członka rodziny wolnych narodów świata, jest jeszcze ważnym i bardzo istotnym punktem ustalenia trwałych, mocnych i niewzruszonych naszych granic na zachodzie. Dlatego nie wątpimy, że niezależnie od mającej się odbyć w późniejszym terminie konferencji pokojowej, sprawa ta znajdzie swoje załatwienie. Zarówno udział nasz w wspólnej walce z faszyzmem, nasz wkład krwi w dzieło pokoju jak i trwały, na szczerej i głębokiej przyjaźni oparty sojusz z głównym pogromcą faszyzmu — Związkiem Radzieckim, pozwala nam zachować w tej sprawie zupełny spokój i wiarę w dziejową sprawiedliwość.

Rezultatów konferencji poczdamskiej oczekuje z napięciem cały świat. Zbyt wiele przelano krwi, milionami istnień ludzkich doprowadzono do wygrania tej wojny. Obecnie trzeba tylko zdrowym, trzeźwym instynktem ludzkim i rozumem politycznym doprowadzić do wygrania pokoju.

Skład osobowy przedstawicieli demokracji świata jest gwarancją, że pokój będzie wygrany.

Artur Karaczewski

Program wyborczy demokracji bułgarskiej

SOFIA (AFP). Bułgarski Front Narodowy, grupujący cztery wielkie partie demokratyczne popierające rząd, ogłasza swój program w związku ze zbliżającymi się wyborami do parlamentu. Program ten przewiduje upaństwowienie banków, tworzenie asekuracyjnych i komunikacji oraz reglamentację handlu zagranicznego artykułami niezbędnymi dla rozwoju gospodarstwa krajowego. Deklaracja wypowiada się ponadto za przystąpieniem do organizacji „Narody Zjednoczone” i za podpisaniem honorowego pokoju.

GWALTOWNA BURZA NAD LONDYNEM.

W sobotę wieczorem niezwykle gwałtowna burza szalała w Londynie i jego okolicy. Piornury zapaliły statek na Tamizie, fabrykę i dom mieszkalny.

Konferencja Trzech

8 punktów porządku dziennego

LONDYN (Polpress). — Sprawozdawca dyplomatyczny Reutera, omawiając spotkanie Wielkiej Trójki, donosi że pierwsze rozmowy wstępne pomiędzy Marszałkiem Stalinem, Prezydentem Trumanem i Premierem Churchilllem rozpoczynają się

jeszcze 15 lipca wieczorem. Oficjalne rozmowy rozpoczynają się w poniedziałek 16 lipca.

Problemy, które będą omówione na tym historycznym spotkaniu, są — zdaniem sprawozdawcy — następujące: 1) ustano-

wienie długotrwałej okupacji Niemiec z jednoczesnym zniesieniem zbyt ścisłych linii demarkacyjnych pomiędzy poszczególnymi strefami okupacyjnymi.

2) Sprawy związane z wojną na Dalekim Wschodzie.

3) Ustanowienie ścisłej współpracy gospodarczej pomiędzy wszystkimi krajami europejskimi.

4) Porozumienie wszystkich trzech mocarstw w sprawie Austrii.

5) Sprawa Grecji i jej stosunku do Jugosławii, Bułgarii i Albanii.

6) Ostateczne załatwienie sprawy Triestu i Wenecji Julijskiej.

7) Sprawa udziału Związku Radzieckiego w kontroli nad cieśninami Dardanelskimi.

8) Sprawa Rządu generała Franco, który zdaniem Związku Radzieckiego, powinien być usunięty z Hiszpanii i związana z tym sprawa administracji międzynarodowej w Tangerze.

W drodze do Poczdamu

MOSKWA (Polpress). — Marszałek Stalin oraz Komisarz Ludowy Spraw Zagranicznych ZSRR Mołotow, opuścili Moskwę udając się z towarzyszącymi im osobami na Konferencję Trzech do Berlina.

ANTWERPIA (AFP). — Krążownik „Augusta”, na którym pokładzie znajdował się prezydent Truman, przybył w niedzielę do portu w Antwerpii. Schodzącego ze statku prezydenta powitał generał Eisenhower. Wkrótce potem orszak samochodów wyjechał na lotnisko Melsbroek koło Brukseli. — O godz. 13 prezydent odleciał w kierunku Niemiec.

HENDAY (AFP). — Premier Churchill udał się w niedzielę na lotnisko w Bordeaux, skąd miał wystartować do Berlina swoim 4-motorowym samolotem osobistym. Premierowi towarzyszyła jego córka, Mary Churchill, kapitan, udająca się również do Niemiec, w celu objęcia wyznaczonego jej tam stanowiska.

Pobyt Churchilla na zamku Bord-a-Berry trwał dwanaście dni.

LONDYN (AFP). — Przewódca Labour Party Attlee wyleciał dziś do Poczdamu, gdzie ma uczestniczyć w konferencji jako obserwator w imieniu swojego stronnictwa. Jednocześnie z nim udali do Poczdamu: generał Allan Brook, szef imperialnego sztabu generalnego, admirał Cunningham i marszałek lotnictwa Portal.

Z innego aerodromu odleciał do Poczdamu minister spraw zagranicznych Eden.

Jak Antwerpia witała prez. Trumana

ANTWERPIA (AFP). Około godz. 10-rano krążownik „Augusta” wiozący prezydenta Trumana wjechał do portu. Nabrzeża były ściśle strzeżone, dostęp do nich był surowo wzbroniony; nawet dziennikarze i operatorzy filmowi nie zostali dopuszczeni.

W imieniu ludności Antwerpii witał prezydenta Stanów Zjednoczonych burmistrz Huysmans. W otoczeniu prezydenta znajdu-

je się minister spraw zagranicznych USA, Byrnes, admirał Leahy i szereg innych osób wojskowych i cywilnych. Ludność Antwerpii zgromadziła przybywającemu prezydentowi owacyjne powitanie.

TRUMAN PODPISZE W EUROPIE STATUT NARODÓW ZJEDNOCZONYCH

NOWY JORK (Polpress). — Przypuszcza się powszechnie, że Statut Narodów Zjednoczonych zostanie ratyfikowany w dniu 23 lipca przez senat amerykański bez dyskusji.

Ponieważ Prezydent Truman będzie się wówczas znajdował w Europie, statut będzie przesyłany drogą lotniczą do Europy dla przedłożenia Prezydentowi do podpisu. Nie jest wykluczone, że Prezydent Truman podpisze jeszcze statut w czasie obrad Wielkiej Trójki w Berlinie.

LONDYN (AFP). — Dzienniki tutejsze nie posiadają żadnych wiadomości urzędowych na temat dnia i godziny pierwszego posiedzenia konferencji Wielkiej Trójki. Wiadome jest tylko, że trzej naczelnicy rządów oczekiwani są lada godzina w „niemieckim Wersalu”, (Poczdam), gdzie Churchill i Truman będą gośćmi marszałka Stalina, albowiem Poczdam znajduje się w strefie okupacji sowieckiej.

Dyplomatyczny redaktor „Sunday Times” przypomina, że zjazd poczdamski będzie trzecią kolejką konferencji Wielkiej Trójki (pierwsza odbyła się w Teheranie w końcu 1943, druga w Jaltie, na początku 1945) i wypowiada pogląd, że będzie to najważniejsza z dotychczasowych obrad trzech wielkich mocarstw. Będzie to zapewne ostatnie ich spotkanie w trójkę, gdyż jest rzeczą możliwą, że dalsze konferencje odbywać się będą z udziałem przedstawicieli Francji i Chin. W ten sposób, wielka trójka przekształciła się w wielką piątkę.

Goering w dobrym towarzystwie

PARYŻ (Polpress). Władze sojusznicze umieściły w hotelu, który został zamieniony na więzienie, Hermana Goeringa, Seyss-Inquarta b. namiestnika Hitlera w Austrii i Holandii i innych przestępców wojennych. Hotel ten znajduje się w Mondoc les Pains na południe od Luksemburga.

Rząd holenderski domaga się wydania Seyss Inquarta, który stoi pod zarzutem organizowania obozów koncentracyjnych w Holandii i deportowania robotników z Holandii do Niemiec.

CHINY CHCĄ ODZYSKAĆ MANDZURIĘ

LONDYN (AFP). — John Kimche, redaktor polityczny agencji Reutera, pisze, iż zdaniem brytyjskich kół dyplomatycznych przerwanie rozmów sowiecko-chińskich w Moskwie spowodowane zostało przez Chiny. W czasie konferencji moskiewskiej omawiano sprawę przyszłego statutu Mandzurii, Mongolii Wewnętrznej i Korei (wszystkie te kraje znajdują się obecnie pod panowaniem japońskim). Chiński minister wojny, generał Czen, oświadczył w Czen-Kingu, że Chiny przygotowują się do odzyskania swoich dawnych prowincji północno-wschodnich, a przede wszystkim Mandzurii.

BULGARIA I ISLANDIA NAWIAZUJĄ STOSUNKI Z POLSKĄ

WARSZAWA (Polpress). Rząd bułgarski zwrócił się do Rządu Rzeczypospolitej o nawiązanie stosunków dyplomatycznych.

Mianowanie przedstawicieli dyplomatycznych nastąpi w najbliższym czasie.

Rząd Islandzki zwrócił się do Rządu Rzeczypospolitej o nawiązanie stosunków dyplomatycznych i wymienienie przedstawicieli dyplomatycznych.

Przedstawiciele społeczeństwa amerykańskiego za ratyfikacją Kartę Narodów Zjednoczonych

NOWY JORK (Polpress). Wybitni przywódcy amerykańskich organizacji politycznych zawodowych i społecznych złożyli oświadczenie publiczne w sprawie ratyfikacji Statutu Organizacji Narodów Zjednoczonych przez Stany Zjednoczone.

Norman Thomas, wielokrotny kandydat socjalistyczny na stanowisko prezydenta St. Zjednoczonych wygłosił przemówienie, w którym wezwał senat do rychłej ratyfikacji statutu. Philip Murray, przewodniczący Kongresu Przemysłowych Związków Zawodowych domaga się szybszej i skuteczniejszej ratyfikacji statutu. Zastrzeżenia lub ograniczenia mogłyby wywrzeć ujemny wpływ na rozwój stosunków międzynarodowych.

William Green, przywódca amerykańskich Związków Zawodowych, oświadczył: „Statut Organizacji Narodów Zjednoczonych dowodzi, że mocarstwa mające decydujący wpływ na losy świata, osiągnęły pełne porozumienie. Dzięki temu porozumieniu wytworzyła się atmosfera sprzyjająca pokojowemu załatwieniu wszelkich sporów międzynarodowych.“ J. F. Dulles, sekretarz Stettinusa, podkreślił, że Stany Zjednoczone powinny jak najszybciej ratyfikować statut, jeżeli nie chcą, aby idea współpracy międzynarodowej została skompromitowana.

Komisja dla spraw zagranicznych senatu

Jednocześnie z morza i z powietrza sypie się grad pocisków na wyspy Japońskie

LONDYN (Polpress). Eskadra okrętów wojennych wchodząca w skład III floty amerykańskiej, rozpoczęła w dniu 14 lipca ostrzeliwanie artyleryjskie japońskich wysp macierzystych. Najcięższy ogień został skierowany przeciwko wyspom Honszu i Hakaido, które dotąd stosunkowo mało ucierpiały wskutek bombardowania z powietrza.

Głównym celem ataku jest port Komel-szi, położony o 450 km. na północny-wschód od Tokio. W operacji biorą udział pancerniki „Indiana“, „Dakota“ i „Massachusetts“, ciężkie krążowniki „Chicago“ i „Quincy“ oraz kontrtorpedowce „Sutherland“, „Eben“ i „Black“.

Okolo 2.000 „latających twierdz“ i samolotów nurkujących bombardowało zakłady przemysłowe w okolicy Tokio. Inne formacje bombowców obrzuciły bombami burzącymi i zapalającymi lotniska japońskie na wyspie Formozie.

NOWY JORK (Polpress). Ostrzeliwanie japońskich wysp macierzystych, które rozpoczęło się o 5-ej rano, trwa nadal bez przerwy.

Brytyjskie poławiacze min oczyszczają wody Pacyfiku w pobliżu Singapur. Na wyspie Borneo poczyniły oddziały australijskie znaczne postępy.

amerykańskiego powzięła uchwałę, w której poleca senatorowi ratyfikowanie Statutu Organizacji Narodów Zjednoczonych.

NOWY JORK (Polpress). Uchwała Komisji dla Spraw Zagranicznych senatu, postanawiająca polecić senatorowi ratyfikowanie Statutu Organizacji Narodów Zjednoczonych, została powzięta jednogłośnie. W dniu 23 lipca Statut zostanie przedłożony senatorowi do ratyfikacji.

Wyniki wyborów w pñ. Irlandii

LONDYN (Polpress). Ogłoszono wyniki wyborów w północnej Irlandii. W 28 okręgach wyborczych padło na partię konserwatywną 178.000 głosów, a na partię opozycyjną 176.000. Konserwatyści otrzymali 19 mandatów. Ta dysproporcja w rozdziale mandatów tłumaczy się poszczególnymi postanowieniami angielskiej ordynacji wyborczej.

Partie opozycyjne wystawiły w północnej Irlandii wiele list. W walce wyborczej wzięły udział: nacjonaliści irlandzcy, Labour Party, niezależna Labour Party, Re-

publikańska Partia Socjalistyczna i Partia Komunistyczna.

W londyńskich kołach politycznych oceniają wyniki wyborów w północnej Irlandii, która była bastionem konserwatystów, jako klęskę konserwatystów. Labour Party otrzymała cztery razy więcej głosów niż w poprzednich wyborach. Wzrosła również znacznie ilość głosów oddana na kandydatów komunistycznych.

PROCES QUILSINGA

SZTOKHOLM (Polpress). Rozprawa sądową przeciwko Quislingowi rozpocznie się w pierwszych dniach sierpnia.

6 MILIONÓW MIN WE WŁOSZECH

RZYM (Polpress). Prasa włoska donosi, że dla zupełnego oczyszczenia kraju z min, założonych przez Niemców, należy wydobyc co najmniej 6 milionów min. Praca ta musi potrwać 2 lata.

W Hiszpanii walka trwa

MADRYT, (AFP). — Twierdzą tu, że w najbliższych dniach poda się do dymisji minister stanu Arrese, generalny sekretarz Falangi (faszyści hiszpańscy). Dymisja ta ma zapoczątkować szereg poważnych zmian w rządzie generała Franco, między innymi spodziewane jest ustąpienie ministra finansów Bunjumera.

W madryckich kołach politycznych

uważają, że najbliższe dni przyniosą poważne wydarzenia polityczne w Hiszpanii.

MADRYT, (AFP). — Policja hiszpańska zaarrestowała Marene, przewodniczącą zbrojnej organizacji opozycyjnej, bardzo czynnej w rejonie Navas del Marques. Emisariusze opozycji rekrutowali ochotników do uzbrojonych oddziałów na terenie prowincji Murcia, Almeria, Alicante, wielu z nich zostało również aresztowanych.

PRZEGLĄD PRASY

„Polska Zbrojna“ przytacza wyjątek z przemówienia majora Armii Czerwonej Niemrowskiego na krakowskim zjeździe Okręgowym Stronnictwa Demokratycznego.

„Związek Radziecki — powiedział mjr. Niemirowski — nie pragnie wtrącać się do spraw wewnętrznych Polaków i zostawić całkowitą swobodę w kształtowaniu się ich powojennej rzeczywistości. Wojna, niestety, ma swoje prawa. Radzieckie władze wojskowe zdają sobie sprawę z ciężarów, jakie tu i ówdzie spadają jeszcze na ludność. Te ciężary z każdym dniem będą lżejsze. Nie należy jednak mieszać spraw drobnych ze sprawami zasadniczej natury. Te słowa streszczają się w jednym zdaniu: Dobra wola w utrzymaniu serdecznych stosunków jest koniecznością dla obu stron, stojących w obliczu wspólnego wroga“.

„Dziennik Łódzki“ pisze o rozpoczynającej się akcji żniwnej i próbuje praktycznie rozwiązać niektóre trudności.

„Daje się odczuć brak sił pociągowych do maszyn. Brak ten stawia nas wobec konieczności użycia kos i sierpów. Akcja żniwna będzie trwała wobec tego dłużej. Zamiast koni można by użyć krow do zaprzęgu. Praktyka postępowych go-

spodarstw w Zw. Radzieckim wykazała, jak wielkie korzyści mogą mieć gospodarze, którzy nie wstydzą się używać krow do pracy; blisko 30% ogólnej ilości krow jest tam używanych do zaprzęgu. Celem uniknięcia zbyt wielkich zmian w udoju mleka i ewent. szkód na zdrowiu używanych do zaprzęgu krow — trzeba się trzymać pewnych zasad, a mianowicie: krowy mogą pracować bez uszczerbku nie dłużej jak 6 godzin, uprzęż musi być dobrze dostosowana i wygodna.

W Łodzi ukazało się nowe pismo sportowe „Przeгляд Sportowy“. Redakcja we wstępnym artykule w ten sposób określa cel pisma.

„Decydując się na reaktywowanie „Przeglądu Sportowego“ chcemy być kontynuatorami jego wielkiej tradycji, pisma o szerokim oddechu, pisma, które w popularyzacji, rozwoju i dorobku polskiej kultury fizycznej ma swój poważny, niezaprzeczalny wkład“.

Doceniając w pełni znaczenie sportu dla odradzającego się w naszym kraju życia, wyrażamy nadzieję, że nowe pismo stanie się krzewicielem prawdziwej, szlachetnej i demokratycznie pojętej kultury fizycznej.

Na marginesie

Z nie dawnej przeszłości

Zgodnie z art. XI konkordatu polskiego z Państwem Polskiego nie będzie zależała od biskupa, którego siedziba znajdowałaby się poza granicami tego Państwa. Stolica Apostolska nie przedsięwzięła żadnej zmiany w hierarchii, jak tylko w zgodzie z Rządem Polskim. W art. XI konkordatu papież zgodził się zwracać się do Prezydenta Rzplitej przed mianowaniem biskupów, aby upewnić się, że Prezydent nie ma przeciwko kandydatowi zarzutów natury politycznej.

Podajemy dla przykładu dwa fakty celem zestawienia ich z konkordatem.

1. W r. 1942 Stolica Apostolska mianowała dla arcybiskupstwa gnieźnieńsko-poznańskiego w Poznaniu Niemca franciszkanina Breitingera z jurysdykcją na Niemców-katolików. Hierarchia katolicka w Rzplitej Polskiej określała w konkordacie, nie przewiduje w ogóle żadnych podziałów narodowościowych, a tylko ze względu na obrządek. Mianowanie administratora apostolskiego dla Niemców szło na rękę władz okupacyjnych, które rozporządzeniem namiestnika w kraju Warty z 13 września 1941 r. o stowarzyszeniach religijnych stworzyły rzymsko-katolicki kościół narodowości niemieckiej w kraju Warty jako osobę prawną.

2. Za pośrednictwem nuncjusza apostolskiego w Berlinie Stolica Apostolska powierzyła administrację diecezji chełmińskiej w Pelplinie biskupowi w Gdańsku Carl Maria Spletowi. Niemiec, biskup Splett zarządzeniem z 17 kwietnia 1940 r., ogłoszonym w Amtliches Kirchenblatt fuer die Diözesen Danzig und Kulm N 3 z 1940 r. wyjął „dla uniknięcia nieporozumień“, że językiem urzędowym jest język niemiecki, że kazania, publiczne modły i śpiewy w języku polskim są zakazane, że nauki o sakramentach wolno udzielać tylko po niemiecku. Dnia 7 maja 1940 r. Splett nakazał natychmiastowe usunięcie wszelkich napisów polskich z kościołów i omentarzy (nagrobków), zakazał przechowywania chorągwi stowarzyszeń polskich po domach, a dnia 15 października 1940 polecił proboszczom przekonanie się osobiście o faktycznym usunięciu napisów polskich. Dnia 25 maja 1940 r. zakazał spowiedzi w języku polskim, zarówno księżom, jak i spowiadającym się, nawet na łożu śmierci, z upoważnieniem udzielania generalnego rozgrzeszenia, jeżeliby spowiadający się nie znalazł języka niemieckiego. Splett nie dopuszczał na stanowiska duszpasterzy księży Polaków, powracających z więzień i obozów, chyba że wpisali się na listę niemiecką, a i wówczas kierował ich na stanowiska wgląd Niemiec.

Powierzenie diecezji chełmińskiej biskupowi w Gdańsku, Niemcowi i hakatyście, stanowiło pogwałcenie art. IX konkordatu ze szkoda dla Narodu i Państwa Polskiego.

Pozostawiamy prawnikom stwierdzenie, jaki wpływ na moc i ważność konkordatu ma pogwałcenie i zerwanie go przez jedną ze stron umawiających się.

Na zakończenie ustalamy fakt nieprawdopodobny, ale prawdziwy, że tenże Splett, Niemiec i hakatyś, przebywający w Gdańsku, dotychczas na jurysdykcję nad diecezją chełmińską w województwie pomorskim. Prawdy tej nie zmienia fakt, że Splett ze swego ramienia wyznaczył na diecezję chełmińską wikariusza generalnego, działającego w ramach ściśle określonego pełnomocnictwa w każdej chwili odwołalnego, w osobach Polaka księdza dziekana Kozłowskiego.

ST. LECHOWICZ

Strajk gazeciarzy w N. Jorku

NOWY JORK, (AFP). — W N. Jorku trwa od kilku dni strajk sprzedawców gazet. Dyrektorzy czternastu dzienników zażądali od gazeciarzy, by zgłosili się natychmiast do pracy, w przeciwnym wypadku grożą zwolnieniem ich, mimo to strajk trwa nadal. — Na ulicach miasta pojawili się prywatni sprzedawcy dzienników, którzy podbili ich cenę kilkakrotnie. Gazety są rozchwytywane przez publiczność, spragnioną wiadomości.

MASKARADA GEN. FRANCO

PARYŻ, 15.7 (Polpress). — Prasa francuska donosi, że generał Franco proklamował na posiedzeniu Korteżów swobody demokratyczne w Hiszpanii. Korteży zapobiegały proklamacji, lecz nie wydały żadnych przepisów wykonawczych. Prasa ocenia ten manewr gen. Franco, jako jeszcze jedną próbę wprowadzenia opinii publicznej świata w błąd.

„News Chronicle“ pisze na ten temat: „Miliony ludzi nigdy nie wybaczą gen. Franco jego czynów. Haernica nie została jeszcze pomszczona. Demokraci udzielają gen. Franco jednej odpowiedzi: „Znamy waszą działalność, nie chcemy z wami mieć nic wspólnego. Możemy się tylko wtedy zetknąć, kiedy będziemy radoali się z waszego upadku“.

Król Leopold nie chce abdykować

BRUKSELA (AFP). Premier van Acker, po opuszczeniu pałacu królewskiego, gdzie odbył konferencję z regentem ks. Karolem, oświadczył przedstawicielom prasy:

„Delegacja rządowa, która udała się do Salzburga, oświadczyła królowi, że zdaniem rządu w razie, gdyby nie nastąpiła abdykacja, nieunikniona będzie debata parlamentarna na ten temat. Król Leopold oświadczył, że nie zamierza abdykować, nie powróci jednak narazie do kraju. W ten sposób, sprawa pozostaje nadal w zawieszaniu.

Książę - regent odmówił przyjęcia dymisji rządu, który wskutek tego przystępuje na nowo do spełniania swoich czynności.

W kilku wierszach

WŁOSKI BĘDA GŁOSOWAĆ. We Włoszech czynione są przygotowania do wyborów. Weźmie w nich udział około 15-stu milionów kobiet, które po raz pierwszy w historii Włoch dopuszczone będą do głosowania.

NAJSTARSZA KOBIETA W ZSRR. Najstarszym człowiekiem w Związku Radzieckim jest Małgorzata Kodzojan, licząca 112 lat. Mieszka ona w Armenii. Kodzojan cieszy się dobrym zdrowiem, zachowała przytomność umysłu i doskonałą pamięć.

SPADEK PRODUKCJI WĘGLOWEJ WE FRANCJI. Minister Gospodarki Narodowej Plevier na zgromadzeniu doradczym zebrał sytuację węglową we Francji. Produkcja jest ograniczona z powodu braku narzędzi i rąk roboczych. Narzędzia i materiały zamówiła Francja zagranicą.

Manifest Lipcowy a szkody materialne Polski

Manifest Lipcowy w swym potężnym programie na najbliższą przyszłość zmierzał do skoncentrowania sił duchowych i militarnych Polski w tym celu, by zadać okupantowi niemieckiemu zdecydowaną klęskę i doprowadzić do oswobodzenia kraju z niemieckiej niewoli. — Manifest Lipcowy uważa to za swoje posłannictwo, za wstęp do wszelkich dalszych poczynań, poczym określa w potężnych hasłach strukturę nowo-odrodzonego Państwa Polskiego, o prawach i obowiązkach obywateli, stosunku do spraw międzynarodowych w ogólności i spraw odwetowych w stosunku do niemieckiego okupanta w szczególności. — Manifest Lipcowy w programie swej działalności sięga jeszcze dalej. Dobrze znany był twórcą Manifestu fakt, że napastnik niemiecki nie tylko napadł i spustoszył Państwo Polskie, zdruzgotał je w sposób niekiedy i skuł w haniebne kajdany niewoli, ale ponadto wyniszczył i wywołał kraj cały, który czeka na wielki wysiłek twórczy całego narodu.

O ile chodzi o krzywdy materialne, to według Manifestu obywatel polski krwawił i cierpiał na równi z żołnierzami polskimi i na równi z nim ma być traktowany, o ile chodzi o doznane krzywdy i straty. — To też stanowi Manifest, że „własność zrabowana przez Niemców poszczególnym obywatelom, chłopom, kupcom, rzemieślnikom, drobnym i średnim przemysłowcom, instytucjom będzie zwrócona prawowitym właścicielom”. I ci więc, których wypędził wróg z Poznania i z Pomorza, zabierając im wszystko, pod pozorem jakichś fikcyjnych aktów sprzedaży, i ci, których wypędził z ich domostw i roli, oddając ją w zachłanne ręce niemieckiego „Bauera”, i ci, których dobną własność rozgrabili i rozdawali „Volksdeutschem” wzgl. roztrwonili, i te instytucje, które skasował w powodu ich charakteru polskiego i złupione kościoły i klasztory i ci, których imię jest milion, tym wszystkim ma być zwrócone ich mienie, ich prawo do życia, ich ciepły kąt, ich garstka strawy, ich ognisko domowe. Sprawiedliwość ludzka, taka na jaką stać Polskę musi być im wymierzona.

W jaki sposób ma to nastąpić Manifest Lipcowy nie mówi. Jest to bowiem sprawa poszczególnych obywateli jako takich, ich sprawa indywidualna. Wytłumaczyć sposób likwidacji tej szkody, naprawienia tej krzywdy byłoby raczej szkodliwym dla sprawy. Niech więc każdy, który jej doznał sam stara się o jej naprawę, byle odbywało się to w ramach porządku i praworządności. To bowiem wszystko, co było charakterystyką podległego wroga — napastnika — okupanta, nie może być stosowane przez szlachetną Polskę, przez dzielnego, lecz spokojnego, zamiłowanego w pracy i w spokoju Polaka.

Nie tylko jednak krzywda stała się poszczególnym obywatelom. Oto bowiem zniszczony i wywieziony został przez bezeceznego wroga majątek narodowy. Dobro ogólne doznało krzywdy. Wróg bowiem złupił i skoncentrował w rękach państwa niemieckiego majątek narodowy polski. Przedmioty z zakresu malarstwa, grafiki, przemysłu artystycznego, meble zabytkowe, ceramika, gobeliny, mumizmatyka, broń itp., o których wyrażał się z lekceważeniem, i urągawiskiem — bo czyż Polacy mogą mieć coś wartościowego, artystycznego? — wywiezione z Polski przewiezione i umieszczone zostały w muzeach, pałacach sztuki, zbiorach itp. państwa niemieckiego.

A nadto maszyny, parowozy polskie, warsztaty i inne przedmioty ludzkiego przemysłu i handlu, polskiej twórczej myśli narodowej, te wszystkie pogardzone przez Niemców wysiłki myśli polskiego robotnika, inżyniera, który rzekomo nie umiał pracować, zrabowane i skoncentrowane w rękach poszczególnych kapitalistów niemieckich, od dane zostały do użytku wielkich przedsiębiorstw przemysłowych, handlowych, bankowych i transportów niemieckich, skoncentrowane tamże, by zapewnić narodowi niemieckiemu zwycięstwo nad światem.

Manifest Lipcowy, który dokładnie zdaje sobie sprawę z tego, co to jest polski robotnik, polski chłop i polski inteligent, Manifest Lipcowy, który uważa za podwalinę narodu polskiego te trzy potęgi, nie zapomniał o tymże swym elemencie. Jest bowiem mowa o nich w tymże manifestie, który niewątpliwie uważa ich za majątek narodowy i obejmuje tą nazwą tę siłę narodu, którą wywołał wróg okupant do Niemiec, by tę siłę, tak pogardzoną, skuć w bezdusznej pracy w fabrykach, rzemiośle, handlu, transporcie niemieckim, by tę tężytnię narodu wyniszczyć, by jej przedstawicieli trzymać o chłódzie i głodzie, w najwyższej nędzy i brudzie, w katorżnej pracy wśród szyszan i nieludzkich udręk, wśród świsu bata, strzałów z nienacka lub jawnie w kark...

Manifest nie byłby pełnym, gdyby nie było w nim mowy o majątku narodowym, który na

leży rewindykować i wrócić narodowi polskiemu. — Tenże majątek narodowy nie być zwrócony Polsce. On i te lasy, które także przecież stanowią w większej mierze narodowy majątek, w cieniach których przecież szukali schronienia najlepsi synowie ojczyzny, ma być — według wielkich wskazań Manifestu — zwrócony narodowi polskiemu. Inna jest jednak droga, gdy chodzi o majątek poszczególnych obywateli. — Majątek narodowy — według Manifestu — ma przede wszystkim przejść pod Tymczasowy Zarząd Państwowy, i dopiero w miarę uregulowania stosunków gospodarczych nastąpi przywrócenie własności. Majątek ten bowiem nie jest przedmiotem bezpośredniego objęcia przez prawowitych właścicieli. — Podlega on w szczególności zarządowi specjalnych organów państwowych, które mają nim gospodarzyć tak długo, jak tego będzie wy-

magala potrzeba. — Oddanie go w ręce poszczególnych obywateli byłoby bezprawne.

Słusznie tedy i sprawiedliwie Manifest w twórczym swym programie, skonstruował pojęcie majątku narodowego, jako podmiotu, który w danych warunkach, musi podlegać specjalnym normom i specjalnej procedurze. Słuszne jest to także i z innych powodów. Należy bowiem nie tylko doprowadzić do skoncentrowania w rękach Państwa tego majątku, który jest majątkiem państwowym w ścisłym tego słowa znaczeniu, ale należy dążyć, by nie wymknął się z rąk polskich majątek, który ma służyć na cele reformy rolnej, uspołecznienia i uprzemysłowienia kraju. — Wymaga tego ponadto inna procedura. — W szczególności własność, która jest własnością narodu wymaga ingerencji państwa i systemu protekcyjnego, by majątek ten odzyskać i zwrócić prawowitemu właścicielowi.

St. J. M.

Z moich wspomnień

Płonąca granica

Trzeba było sześciu lat potwornej praktyki okupacyjnej, żeby zrozumieć, co to są Niemcy i jaka jest ich polityka życiowa. Trzeba było zagłady milionów ludzi wśród ludności cywilnej i trzeba było patrzeć, jak miliony ludzi wysiedlano, grabiono i doprowadzano do kija żebraczego, jak dzielono świat na ludzi o pełnych prawach życiowych i na resztę, nie lepszą od bydła, żeby dojść do prostego wniosku: wraz z panowaniem niemieckim nastąpiły zalew świata przez wysoko zorganizowane barbarzyństwo. Europa zamieniłaby się w jeden wielki i niewolniczy obóz pracy na chwałę „Wielkich i Największych Niemców”

Jest to jedyne w swoim rodzaju przeżycie, okrutne i straszliwe. Narody, które nie przeszły przez tę meki, tego nie rozumieją. „Zadne opisy i żadne dokumenty nie wpoją i nie przeniosą tego okropnego doświadczenia. Jest ono prosto nieprzenośne.

Ale czy narody tak do głębi wstrząsnięte zdają sobie sprawę z przyczyn, które doprowadziły do tego kataklizmu i pchnęły naród niemiecki na drogę szaleńczej i obiednej wojny?

Nie podzielam poglądu, że tylko hitleryzm ponosi odpowiedzialność za wojnę i za imperialistyczne dążenie panowania nad światem. Wystarczy przypomnieć podboje niemieckie podczas poprzedniej wojny, traktaty pokojowe, podyktowane w Brześciu litewskim i w Bukareszcie, oraz imperialistyczne programy miarodajnych niemieckich kół politycznych i gospodarczych w stosunku do Belgii, Francji i w kierunku linii Berlin — Bagdad.

Gruntowne studia są potrzebne, aby w świetle całokształt przyczyn, które przygotowywały grunt w Niemczech w ten sposób, że hitleryzm zrobił z narodu niemieckiego chętnę i powolne narzędzie swego imperializmu.

Na jedną z ważnych przyczyn, która Polskę obchodzi bliżej, chcielibyśmy zwrócić uwagę. Wszystkie rządy i wszystkie partie republiki wejmarskiej uprawiały w stosunku do Polski wszystkimi dostępnymi środkami bezustanną propagandę „plo-

nącej” i „krwawiącej” granicy niemieckiej na wschodzie. Były to nie tylko artykuły i przemówienia. Były i próby użycia presji dyplomatycznej.

Prezydent Banku Rzeszy, dr. Schacht jako przewodniczący delegacji niemieckiej podczas konferencji reparacyjnej w Paryżu w 1929 r. usiłował wpłynąć na rze czonawców angielskich i amerykańskich w duchu powiązania planu Jounga z rewizją granic polskich. Dopiero komunikat Havasa wywołał tę wielotygodniową krecią robotę na światło dzienne. Nie od rze czy będzie przypomnieć, że w ten sposób dowiedziała się polska dyplomacja z gazet, jak pierwszy lepszy czytelnik, co się szkowało przeciw Polsce.

W rok później proponowała dyplomacja niemiecka Paryżowi w komunikacie biura Conti porozumienie w sprawie rewizji planu Jounga i granic polskich. Na zebraniu zaś rządzącej partii „ludowej” (do której należeli ministrowie spraw zagranicznych Stresemann i Curtius) oświadczył poseł Dingeldey: „kwestia długów reparacyjnych i wschodnia granica pozostają ze sobą w ścisłym związku”. Lecz związku nie było żadnego. Tylko Niemcy uzależniali placenie odszkodowań wojennych na rzecz Francji i Anglii od ustępstw terytorialnych kosztem Polski.

Gdy w 1931 r. toczyły się rokowania między Związkiem Radzieckim a Francją i Polską o pakt nie napażenia, w Niemczech przedstawiono te wysiłki pokojowe jako udaremnienie „pokojowej” rewizji granic polskich. „Pakt nie napażenia w trzech — pisał „Sozialistischer Presse-dienst” — pragnie środkami pokojowymi znieść podstawowe warunki wszelkiej rewizji granic niemieckich na wschodzie”.

„Między realnymi politykami — pisał w drugiej połowie stycznia 1931 r. tygodnik demokratyczny „Die Hilfe” — panuje tylko jedno zdanie, że rewizję (granic) na wschodzie można uzyskać w drodze pokojowej dopiero wśród zmierzonych stosunków w polityce światowej — lub po uzyskaniu zrównania zbrojeń”.

Czego dowodzą przytoczone wyżej fakty i opinie? Wszystkie kierunki polityczne

Prenumerata „Robotnika”

Prenumerata miesięczna naszego dziennika wynosi wraz z dostawą na prowincję

zł. 30

prenumerata miejscowa wynosi

zł. 25

Prenumeratę zamówić można listownie lub przez osobiste zgłoszenie w naszej administracji.

Administracja.

Otwarcie Państwowej Szkoły Morskiej w Gdyni

GDYNIA. W dniu przybycia pierwszego transportu węgla eksportowego i rozpoczęcia pracy w porcie gdańskim, odbyło się uroczyste otwarcie Państwowej Szkoły Morskiej. Szkoła posiada obecnie 93 uczniów.

w Niemczech dążyły do zmiany naszych granic. Używały środków dyplomatycznych, próbując wpłynąć na Anglików, Amerykanów, Francuzów i na Związek Radziecki. Dążyły do osamotnienia Polski, żeby wywrzeć presję dyplomatyczną lub militarną.

Ze względów taktycznych określali Niemcy, że zmiana granic ma być dokonana na środkami „pokojowymi”. Nie znaczy to, że politycy niemieccy nie zdawali sobie sprawy, że rewizjonizm prowadzi do wojny. Przedstawiłem w rozmowie to niebezpieczeństwo Fryderykowi Stampferowi, naczelnemu redaktorowi „Vorwärtsu”. „Tak, tak — odpowiedział — sprawy terytorialne są sprawami wojennymi”. Ale świadomość tego niebezpieczeństwa żadnego wpływu na rewizjonizm niemiecki nie wywarła.

Kampania rewizjonizmu „pokojowego” nagromadziła w duszy narodu niemieckiego dynamit. Adolf Hitler, po dokonaniu zbrojeń, przyłożył tylko lont do dynamitu i doprowadził do wybuchu.

Benedykt Elmer.

Odbudowa portu w Gdańsku

GDANSK (Polpress). Prace prowadzone przez biuro odbudowy portów ześrodkowują się głównie w porcie Gdańsku. Pracuje tam przeszło 2.000 robotników, którzy w szybkim tempie przygotowują nadbrzeżne magazyny oraz urządzenia przeładunkowe.

Dotychczas uruchomiono dwa urządzenia taśmowe do przeładunku węgla, oraz magazyn w Vistuli o powierzchni ładunkowej 3000 m. kw., który jest pierwszym budynkiem składowym, przygotowanym na przyjęcie ładunków drobnicowych UNRA.

Wobec uszkodzeń kabla podziemnego, dostarczającego do portu prąd zbudowano na powierzchni sieć wysokiego napięcia. O tempie prac najlepiej świadczy fakt, że przygotowania do uruchomienia portu zostały zakończone na trzy dni przed wyznaczonym terminem.

Kolejki wysokogórskie czynne

ZAKOPANE. Ukończono remont kolejki linowej na Kasproy Wierch i oddano ją dla ruchu pasażerskiego.

Kolejka linowa na Gubałówkę kursuje już od dłuższego czasu.

Spółdzielnie mieszkaniowe

Spółdzielcze zaspakajanie potrzeb mieszkaniowych świata pracy w miastach odbywa się przez 3 formy spółdzielni:

1. administracyjno - mieszkaniowe,
2. mieszkaniowe,
3. budowlano - mieszkaniowe.

Spółdzielnie administracyjno - mieszkaniowe przed wojną nie były liczne. Obecnie sytuacja ogólna umożliwia tworzenie takich spółdzielni w miastach. Celem ich jest administrowanie domami mieszkalnymi t.zw. bezpańskimi, ponemieckimi i innymi, nabytymi względnie wydzierżawionymi od Zarządów miast, instytucji społecznych i innych. Spółdzielnie takie w swojej strukturze organizacyjnej stanowią idealną formę samorządu lokatorów domów administrowanych.

Lokatorzy bowiem tych domów są członkami spółdzielni. Biorą oni udział w walnych zgromadzeniach wybierają rady nadzorcze, zarządy i specjalne komitety domowe. Lokatorzy zatem decydują o planie działalności i budżecie spółdzielni. Badają i zatwierdzają sprawozdania władz spółdzielni. Lokatorzy członkowie spółdzielni na zebraniach ustalają formy współżycia mieszkańców w administrowanych domach. Wprowadzają oni szereg ułatwień i udogodnień natury gospodarczo-

społecznej i kulturalnej jak: stołownie, świetlice, przedszkola, klubki, czytelnie, pralnie, magle i inne służące celom życia i współżycia. Wspólnie pomagają sobie lokatorzy w zachowaniu porządku i czystości, urządzają dziedzińce, jako trawniki i kwietniki, zakładają oni kasę samopomocy, która w razie wypadków losowych płaci opłaty mieszkaniowe za tego członka, który uległ takiemu wypadkowi. Ilość mieszkań posiadanych przez spółdzielnie administracyjno-mieszkaniowe w dużych miastach nie powinna przekraczać 2 tys.

Budżety spółdzielni administracyjno - mieszkaniowych są układane tak, ażeby umożliwiona była akcja gospodarczo-społeczna i kulturalna. Conajmniej 10 proc. prelimitowanych wydatków przeznaczonych jest na ten cel.

Inicjatorzy spółdzielni powinni powołać do życia komitet organizacyjny, celem przygotowania statutu (wzór w Związku Rew. Spółdz. R.P.) i organizacyjnego zgromadzenia członków założycieli, a także zbadania, czy i jakie domy mieszkalne w danym mieście można wydzierżawić względnie nabyć na warunkach możliwych do wykonania.

Spółdzielnie mieszkaniowe prowadzą taką

samą działalność jak spółdzielnie administracyjno - mieszkaniowe i ponadto organizują oraz prowadzą budowę nowych osiedli mieszkalnych. Droga ankiety zbierane jest od członków zapotrzebowanie na mieszkania, zawierające różne dane a w szczególności: wielkość i wyposażenie mieszkań oraz zobowiązanie członka do wpłacenia wkładu mieszkaniowego, który powinien wynosić conajmniej 10 proc. kosztów budowy zamówionego mieszkania.

Po nabyciu względnie uzyskaniu na prowadzenie zabudowy odpowiedniego terenu budowlanego powinien się odbyć konkurs architektoniczny w przedmiocie racjonalnego zaprojektowania budowy osiedla spółdzielni. Jednocześnie układany jest przez władze spółdzielni kosztorys i plan finansowy, oraz prowadzone są usilnie starania o kredyty budowlane ze środków publicznych. Po wybudowaniu nowego osiedla spółdzielni mieszkaniowej następuje przydział mieszkań członkom oraz normalna administracja.

Spółdzielnie budowlano - mieszkaniowe budują mieszkania na własność członków. Ta forma spółdzielni nadaje się głównie do budowy osiedli w postaci małych oddzielnych domków z ogródkami.

Ruch spółdzielczy mieszkaniowy ma obecnie duże pole do pracy.

Antoni Gandecki

Łódź obchodziła uroczystość 535-tą rocznicę Bitwy Grunwaldzkiej

Odświętnie wyglądała Łódź w dniu historycznej uroczystości. Wszystkie domy udekorowane tłumy ludzi wyległy na ulicę. Zegar katedralny wolno wydzierał godzinę 9-tą. Na salony lipcowym słońcem plac przed katedrą św. Sł. Kostki wkroczyły huftce Przystosobienia Wojskowego, poczty sztandarowe organizacji społecznych i młodzieżowych, wmaszerowało wojsko. Nawprost specjalnie wzniesionej przed katedrą ambony, ustawiają się podchorążowie Szkoły Oficerskiej Poborowicy, którzy w rocznicę Grunwaldu, tego symbolu klęski naszego odwiecznego wroga — będą uroczystość promowani na oficerów.

Orkiestra gra marsza generalskiego — to przybył dowódca D.O.W. Łódź, gen. Zarako-Zarakowski. Towarzyszą mu, przybyli specjalnie z Warszawy na uroczystość promocji ppłk. Zadrzeński, mjr. Matuszewski i kpt. Szybkowicz oraz szereg wyższych oficerów. — Czołem podchorążowie — Czołem obywatelu generale! Wkrótce przybywa też wojewoda łódzki ob. Dąb-Kociół, prezydent m. Łodzi ob. Mijał, kurator okręgu szkolnego łódzkiego ob. Steliga i inni.

Po Mszy św. celebrowanej przez kapelana wojskowego, do której służyło dwóch podchorążych, książd kapelan przemówił do zgromadzonych: „W lasach, w których kryliśmy się i walczymy z wrogiem, w więzieniach i obozach — otucha była nam wiara w Boga i wiara w Grunwald. I chociaż padały jedne po drugim kraje i stolice — wierzyliśmy, że w historii naszej powtórzy się grunwaldzkie zwycięstwo.”

Następnie odbyła się defilada wojska, huftców P.W. i organizacji, którą z piękną przybraną zielenią i barwanami narodowymi trybuny odebrał woj. Dąb-Kociół i prezydent m. Łodzi ob. Mijał.

Świecnie maszerują nasi żołnierze. Wysoko wyrzucają nogi, a słońce lśni na automatych. — Jak ja lubię patrzeć na wojsko polskie — ażepeze jakaś starówka. Takie kochane chłopaki...

Dobrze prezentuje się młodzież. Z dumnie podniesionymi głowami idą chłopcy i dziewczęta czwórkami — oni, przyszłość narodu.

Z kolei w Szkole Oficerów Poborowicy odbyła się uroczystość promocyjna. Balkony i okna, wychodzące na podwórzec szkolny, na którym odbędzie się promocja, udekorowali Łódzianie kilimami, orłami, transparentami z napisem „Niech żyje Wojsko Polskie”. Podchorążowie w pełnym rynsztunku ustawiają się w dwuszerę. Jest ich 86. 45 promowanych dziś zostanie na podporuczników, 41 na chorążych. Na wszystkich twarzach znać wzruszenie przed tak doniosłym aktem. Szczególnie że mianowani zostają w dniu tak symbolicznym, dniu rocznicy zwycięstwa zjednoczonych narodów słowiańskich nad germańską bestią. Niemniej wzruszenie są licznie przybyłe rodziny przyszłych oficerów.

General Zarako-Zarakowski odbiera przysięgę: „przysięgam, że będę sumiennie wypełniał obowiązki żołnierza polskiego... przysięgam wiernie służyć Rzeczypospolitej Polskiej... — brzmią mocne słowa i zapadają głęboko w serca. Po odegraniu przez orkiestrę hymnu „Jeszcze Polska nie zginęła” — młodzi chorążowie zbliżają się kolejno do generała Zarakowskiego, który dotyka szablą ramienia, przyklekającego przed nim oficera. Pierwszy paşowany na podporucznika zostaje prymus Szkoły ob. Bronisław Kujawa. — W imieniu Naczelnego Dowództwa mianuję was podporucznikiem W.P.

— Ku chwale Ojczyzny, obywatelu generale. Po promowaniu wszystkich podchorążych, general Zarako-Zarakowski złożył najmłodszemu oficerowi W.P. serdeczne życzenia oraz gratulował dowództwu szkoły dobrych wyników pracy. Na zakończenie zaś wznosił okrzyk

Akademia ku czci Zwycięstwa pod Grunwaldem

Dnia 16 bm. w sali Teatru Wojska Polskiego w Łodzi odbyła się akademia zorganizowana przez Komitet Obchođu Rocznicy Zwycięstwa Grunwaldzkiego.

Hymnem narodowym wykonanym przez orkiestrę Teatru Wojska Polskiego pod dyrekcją ppor. Edwarda Wejmiana rozpoczęto uroczystość. Akademię zgaiał wojewoda Dąb-Kociół. Następnie dr. Willaume wygłosił referat historyczny p.t. „Zwycięstwo pod Grunwaldem”. Z kolei przemawiali: płk. Werner jako przedstawiciel Wojska Polskiego, tow. Karaczewski — delegat Komisji Porozumiewawczej Stronnictw Demokratycznych, ob. Woyna-Gwiazdziński — delegat Polskiego Związku Zachodniego.

Prelegenci podkreślali, że Grunwald był nie tylko odwiecznym symbolem walki Słowian z najeźdźcą germańskim, ale także groźnym memento, zapowiedzią ostatniej wojny, nigdy nie wygasłej nienawiści niemieckiej do Słowian, nigdy nie nasyconego imperializmu i okrucieństw jakich dopuszczali się Niemcy w krajach okupowanych. Tylko zjednoczenie wszystkich wolnych narodów słowiańskich oparte o zrozumienie własnych interesów narodowych i politycznych o ścisłą i przyjazną współpracę dało zwycięstwo nad Niemcami w ostatniej wojnie, przywróciło nam prastare ziemie zachodnie i gwarantować będzie na przyszłość ochronę przed chęcią odwetu.

Na cześć artystyczną złożyli się: Recytacja fragmentu z „Kryżaków”, H. Sienkiewicza w wykonaniu mra. Krasnowieckiego, utwory Chopina i Paderewskiego w wykonaniu prof. Szpinalskiego i hymn Bogurodzica, odśpiewany przez chór „Echo” pod kierownictwem dyr. Karola Prosnaka.

Odśpiewanie Roty przez liczną zgromadzoną publiczność zakończyło uroczystość.

Odślonięcie Tablicy Grunwaldzkiej w Rudzie Pabianickiej

Przed sześciu laty w Rudzie Pabianickiej wmurowano w gmachu Zarządu Miejskiego ufundowaną staraniem i kosztem Polskiego Związku Zachodniego tablicę grunwaldzką. Pierwszą czynnością zdrańców i wrotańców po wkroczeniu armii niemieckiej było zniszczenie tej tablicy. Obecnie po całkowitym rozgromieniu Niemiec hitlerowskich, Polski Związek Zachodni przy udziale wszystkich polskich organizacji społecznych w Rudzie Pabianickiej w związku z obchodem 535 rocznicy zwycięstwa grunwaldzkiego dokonał ponownego wmurowania tablicy grunwaldzkiej na miejsce zniszczonej.

W obecności licznie zgromadzonej ludności, wśród której przeważali dawni więźniowie polityczni, katowani przez Niemców w obozach koncentracyjnych — wicewojewoda Łukasik przy dźwiękach hymnu narodowego odślonił tablicę grunwaldzką, a wicewojewoda Szudziński wygłosił przemówienie.

Następnie odbyła się defilada wszystkich organizacji z batalionem wojska na czele. Młodzież robotnicza Rudy Pabianickiej złożyła pod tablicą grunwaldzką wspaniały wieniec bohaterom grunwaldzkim.

na cześć Wojska Polskiego i jego Wodza, marszałka Żymierskiego, który obecni entuzjastycznie podchwycili.

Wspólny obiad żołnierski, wieczorem zaś akademія i zabawa zakończyły podniosłą uroczystość.

Wobecności licznie zgromadzonej ludności, wśród której przeważali dawni więźniowie polityczni, katowani przez Niemców w obozach koncentracyjnych — wicewojewoda Łukasik przy dźwiękach hymnu narodowego odślonił tablicę grunwaldzką, a wicewojewoda Szudziński wygłosił przemówienie.

Następnie odbyła się defilada wszystkich organizacji z batalionem wojska na czele. Młodzież robotnicza Rudy Pabianickiej złożyła pod tablicą grunwaldzką wspaniały wieniec bohaterom grunwaldzkim.

Następnie odbyła się defilada wszystkich organizacji z batalionem wojska na czele. Młodzież robotnicza Rudy Pabianickiej złożyła pod tablicą grunwaldzką wspaniały wieniec bohaterom grunwaldzkim.

Następnie odbyła się defilada wszystkich organizacji z batalionem wojska na czele. Młodzież robotnicza Rudy Pabianickiej złożyła pod tablicą grunwaldzką wspaniały wieniec bohaterom grunwaldzkim.

Kiedy urzęduje poczta

Od godziny 8—20 bez przerwy obiadowej, urzędy: Łódź 1 — ul. Przejazd 38, Łódź 2 — Dworzec Kaliski, Łód 4 — ul. Zachodnia 67, Łódź 10 — ul. Moniuszki 4, Łódź 11 — ul. Piotrkowska 135.

Od godz. 8—18 z przerwą obiadową od godz. 12—15 urzędy:

Łódź 3 — ul. Armii Ludowej 38, Łódź 6 — ul. Rokicińska 212, Łódź 7 — ul. Nowo-Zarawska 8-10, Łódź 8 — ul. Piotrkowska 6, Łódź 9 — ul. Zgierska 95, Łódź 14 — ul. Rzgowska 155.

Od godz. 8—15 jednorazowo urzędy: Łódź 5 — ul. Wólczajska 149, Łódź 13 — ul. Napierkowski 58, Łódź 15 — ul. Targowa 43, Łódź 16 — ul. Limanowskiego 115.

W niedzielę i ustawowe dni świąteczne Łódź 6, Łódź 7 i Łódź 9, tylko w ograniczonym zakresie, mianowicie: sprzedaż znaczków i druków pocztowych, przyjmowanie zwykłych i poleconych przesyłek listowych, wydawanie gazet i przesyłek pocztowych.

Szczenienia przeciwosowowe

Zarząd Miejski w Łodzi — Wydział Zdrowia Publicznego przeprowadza na terenie m. Łodzi szczenienia przeciwosowowe.

Szczenieniu temu podlegają dzieci urodzone w 1944 roku oraz te dzieci które dotychczas nie były szczenione.

Z uwagi na zdrowie dzieci przypomina się wszystkim matkom, aby jak najszybciej dopełniły obowiązek szczenienia.

Punkty szczenienia znajdują się:

1. przy ul. Pomorskiej 23 (szczenienia odbywają się w godzinach od 8-iej do 10-iej).
2. przy ul. Zeromskiego 4 (szczenienia odbywają się w godzinach od 8-iej do 10-iej).
3. przy ul. Żwirki 8 (szczenienia odbywają się w godzinach od 8-iej do 10-iej).
4. przy ul. Lubelskiej 7 (szczenienia odbywają się w godzinach od 8-iej do 10-iej).
5. przy ul. Rokicińskiej 40 (szczenienia odbywają się w godzinach od 15-iej do 17-iej).
6. przy ul. Zgierskiej 130 (szczenienia odbywają się w godzinach od 15-iej do 17-iej).

Termin szczenień ochronnych przeciw ospie upływa z dniem 31,7,45 r.

Od 27 h.m. na Wodnym Rynku

Wydział Przedsiębiorstw Miejskich podaje do wiadomości, że począwszy od 27 bm. handel warzywami, owocami, nabiałem i t.p. z wozów zostaje przeniesiony z Zielonego Rynku na Plac Zwycięstwa (Wodny Rynek).

Życie sportowe

Widzew traci pierwsze punkty. Zjednoczone wygrywają 2:0

Zjednoczone — Widzew 2:0. Bramki zdobył Tumasz i Urban. Widzów ok. 2000. Sedzia ob. Stepien.

Zjednoczone: Mokadynowicz, Niewiadomski, Stelmach; Pressler, Urban, Meyer; Grządzia, Tumasz, Kamiński, Wasilewski, Skotnicki, Różycki.

Widzew: Uptas; Reszke, Kupka; Nowak, Hanysz, Wachna; Różycki, Lange, Uptas J., Stempel, Sadowski.

Sytuacja w grupie B ponownie się skomplikowała. Zjednoczone zwyciężając Widzew nadrobili wprawdzie 2 punkty stracone, w spotkaniu z LKS-em jednak zasadniczo nie poprawili swej sytuacji. Widzew, mimo przegranej zajmuje dzięki lepszemu stosunkowi bramek drugie miejsce, a największą korzyść z wczorajszego spotkania odniesie zdaje się LKS.

Punkt ciężkości przeniósł się obecnie na mecz Widzewa z LKS-em. Jeśli LKS wygra ma mistrzostwo swojej grupy, o ile ulegnie Widzewowi powstanie komplikacja.

Chwilowo nie zanosi się na taką ewentualność. Forma, jaką wykazała drużyna Widzewa nie uprawnia do optymistycznych horoskopów, to też w tej chwili typowalibymy raczej „LKS. Naturalnie, w piłce nożnej możliwe są zawsze najmniej oczekiwane zwroty, ale nie jest to temat na teraz.

Na meczu zebrało się mniej ludzi, niż oczekiwaliśmy. Złożyła się na to zbita piękna pogoda, która wyciągnęła zapewne wielu łódzian z miasta, uroczystości grunwaldzkie i związane z tym unieruchomienie kilku linii tramwajowych.

Ci, którzy przybyli nie mieli powodów do zachwyty. Zjednoczone wygrały zupełnie zasłużenie. Jedynie przez pierwszych kilkanaście minut wydawało się, że szanse są raczej po stronie Widzewa. Później karta się obróciła i w ataku widzieliśmy przeważnie graczy z białych koszulkach.

Poziom gry był dość niski. Przyczyną było do pewnego stopnia zdenerwowanie wysoką sławką, a w każdym razie i zły stan boiska, które należałoby koniecznie zniwelować.

Drużyna Zjednoczonych grała ambitnie i równo, podczas gdy u Widzewa były ustawiczne wahania. W każdym razie zespół wczorajszy nieczym nie przypominał drużyny, która

omal nie pokonała LKS. Zdaje się, że dokonane zmiany personalne nie były zbyt szczęśliwe.

Do przerwy wynik, brzmiał 0:0. Obie bramki padły w ostatnich 45 minutach ze strzału Tumasza i Urbana. Zjednoczone nie wyszły poza tym wielu dalszych dogodnych pozycji.

WALNE ZEBRANIE RTS WIDZEW

W sobotę odbyło się walne zebranie RTS Widzew, na którym wybrano do Zarządu ob. Bagniewskiego Pudlarza, Skibińskiego, Błaszczaka, Bończyka i Walczakowię. Jedno miejsce zarezerwowano dla przedstawiciela PPS oraz jedno dla reprezentanta TUR.

Nie przyjęto propozycji Widzewskiej Manufaktury sfuzjonowania się.

ŚWIĘTO SPORTOWE HUFCÓW P.W.

Od kilkunastu dni już odbywają się niejako egzaminijne sprawności męskich i żeńskich huftców P.W. szkolnych i poza szkolnych. W dniu rocznicy grunwaldzkiej przeprowadzono końcowe rozgrywki na boisku Zjednoczonych.

Rewia huftców P.W. wykazała — jak stwierdził komendant R.K.U. Łódź-Miasto płk. Kerner — że czasu nie zmarnowano. Mimo krótkiej przestrzeni, jaka dzieli nas od chwili ponownego uruchomienia huftców, postawa jak i poziom zarówno oddziałów żeńskich jak i męskich jest zupełnie zadawalająca i uprawnia do dobrych horoskopów na przyszłość.

Również kurator Okr. Szkolnego ob. Steliga dał wyraz zadowoleniu z wykazanych umiejętności oraz zachęcał młodzież, by w okresie wakacyjnym nie zanieblywała sportu, by jak najwięcej przebywała wśród zdrowego ruchu na powietrzu, słońcu i nad wodą. Słowa te noluujemy ze szczególnym zadowoleniem, gdyż ilustrują one wyraźnie jak bardzo zmieniło się nastawienie sfer pedagogicznych w stosunku do sportu i wychowania fizycznego.

Wyniki były następujące:

Hufce żeńskie, szczyptorniaki: 1) Szkoła Państwowa z Julianowa 2) Szkoła Przemysł-Handl. 3) Gimn. Czapczyńskiej.

Siatkówka: 1) gimn. Szczanieckiej, 2) Handlowa, 3) gimn. Miklaszewskiej. Hufce męskie: koszykówka: 1) II państwo-

ZW. ZAW. MUZYKÓW O CENTRALNYM BIURZE KONCERTOWYM

Dyrektor Departamentu Muzyki Ministerstwa Kultury i Sztuki ob. Mgr. Mieczysław Drobnier na posiedzeniu Zarządu Związku Zawodowego Muzyków R.P. Oddział w Łodzi w dniu 12 lipca 1945 r., wyjaśnił oficjalnie, że ob. Józef Słobodow fałszywie pojął swoją rolę, bowiem nie jest bynajmniej zadaniem Centralnego Biura Koncertowego organizowanie imprez na terenie Województwa Łódzkiego i m. Łodzi, do czego jedynie powołanym jest Łódzki Oddział Związku Zawodowego Muzyków R.P.

Wobec czego komunikat Centralnego Biura Koncertowego polega na zupełnym nieporozumieniu.

Potrzebny tłumacz (ka)

władający biegle językiem angielskim i francuskim. Zgłoszenia w redakcji „Robotnika”, Piotrkowska 68, w godz. od 3—5-iej.

ZAGNAŁ CHŁOPIEC lat 13. uczeń gimn. Rzymowskiego 1 klasa a. Wyszedł 1 czerwca ze szkoły i więcej nie powrócił (zielone ubranko, krótkie spodenki, brązowe buciki). Poszukuje Stolarski Bronisław, ul. 11 Listopada nr 7.